

213.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 marca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32 poz. 210) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw, zakładów, względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości, t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 13.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w transporcie, obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzechdniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorcach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzeczki piwnej, które znajdują się będą w ich wytwórniach i składach w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. Dodatkowa opłata dla browarów b. zaboru rosyjskiego, przerabiających rocznie do 32.76 ton (2.000 pudów) słołu na piwo wynosi od każdego hektolitra piwa względnie brzeczki po 10.840 mk., a dla browarów przerabiających rocznie ponad 32.76 ton (2.000 pudów) słołu po 13.000 marek. Browary w b. zaborze austriackim opłacają tytułem dodatkowego podatku od takich zapasów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą przypadającą na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r.

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego urzędu akcyz i monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,

- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego oddziału kontroli skarbowej,
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Podatek od piwa może być przez izbę skarbową pokredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

214.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 marca 1923 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 32, poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywczemu w kwocie 90.000 mk. (dziewięćdziesiąt tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe t. j. cukierki, karmelki, czekolade, miód sztuczny, marmelade, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

- a) w miodzie sztucznym na 70%,
- b) w cukierkach nienadziewanych i karmelkach na 60%,
- c) w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nienadziewanych na 40%,
- d) w likierach na 25% wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest